

ת"פ 51506/01/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד זעטרי

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 51506-01-22 מדינת ישראל נ'
זעטרי(אחר/נוסף)
16.11.2022
לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מוחמד זעטרי

בא-כוח המאשימה: עו"ד אייל לידני (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד אשרף חסן

גזר דין

בהתאם להכרעת הדין מיום 10.5.2022 ולהכרעת הדין המתוקנת מיום 2.11.2022, הנאשם, מוחמד זעטרי, יליד 21.3.2001 (כבן 20 במועד העבירות והיום בן 21 ו-8 חודשים) הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת **שוד**, לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**), בעבירת **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) ו-(2) בחוק, בעבירת **חבלה במזיד לרכב שנעברה בצוותא**, לפי סעיף 413 וסעיף 29 בחוק **ובשתי עבירות הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 40(ב)(2) בחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019.

הרשעת הנאשם כאמור, הייתה במסגרת הסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתב האישום, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן התקבל רק ביום 20.10.2022 וישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 27.10.2022.

כתב האישום המקורי הוגש נגד שלושה נאשמים בת"פ **28332-02-21** (להלן גם - **ההליך המקורי**), שבו הנאשם הנדון היה נאשם מס' 1, **עודי זעטרי** היה הנאשם 2 (להלן גם - **הנאשם 2**) ו**נאהד זאהדי** היה הנאשם 3 (להלן גם - **הנאשם 3**). לאחר מתן הכרעת הדין והרשעת הנאשמים 2 ו-3 בהתאם להסדר טיעון בעניינם שכלל את תיקון כתב האישום, ניתנה ביום 23.1.2022 החלטה על הפרדת עניינו של הנאשם הנדון. הרקע לפיצול ונימוקיו יובאו בהמשך הדברים. לעת הזו נציין כי כתב האישום המתוקן בעניין הנאשם הנדון זהה לכתב האישום המתוקן בעניין הנאשמים האחרים.

כתב האישום המתוקן

2. על פי כתב האישום, בין הנאשם והנאשם 2 (עודי, אחיו של הנאשם הנדון) לבין אחמד זגייר (להלן - **המתלונן**) היה סכסוך שקדם לאירוע שיתואר להלן, שעניינו טענת הנאשם, שאותה מכחיש המתלונן, כי המתלונן השתמש בכרטיס אשראי של הנאשם ללא רשותו. כמו כן, בין הנאשם 3 (נאהד) לבין המתלונן היה סכסוך קודם בקשר לחוב כספי בסך 600 ₪. בשל כך, תכננו שלושת הנאשמים לתקוף את המתלונן. הנאשם אף תכנן לשדוד אותו, כשתהיה לו הזדמנות לכך.

ביום 21.1.2021 בשעה 13:00, נסע המתלונן ברכב משלוחים של חברת 'שופרסל' (להלן - **רכב המשלוחים** או **הרכב**) ברחוב הראשי בכפר עקב. הנאשם הבחין בו והחל לעקוב אחריו ברכבו ובמקביל התקשר אל הנאשמים 2 ו-3 וקרא להם להגיע אל המקום. המתלונן החנה את הרכב ליד חנות, נכנס אליה ויצא ממנה סמוך לשעה 13:25. בטרם הספיק המתלונן להיכנס אל רכבו, רצו לעברו הנאשמים 2 ו-3, בעוד הנאשם 3 החזיק אלה בידו, ותקפו אותו באמצעות האלה וכן בידיהם. כעבור זמן קצר הגיע גם הנאשם ואף הוא תקף את המתלונן באמצעות האלה ובאמצעות מוט ברזל.

הנאשם והנאשמים 2 ו-3 תקפו את המתלונן באמצעות האלה ומוט הברזל והיכו אותו כמתואר, בגבו בראשו ובחזהו. הנאשם והנאשמים 2 ו-3 אף חבטו ברכב המשלוחים ושברו את השמשה הקדמית ואת דלת הנהג של הרכב.

הנאשם לקח מתוך הרכב סך 19,300 ₪ ואת ארנקו של המתלונן שבו היו תעודת זהות, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. באותו יום אף השתמש הנאשם בכרטיס האשראי שגנב מהמתלונן. בשעה 13:45 שילם באמצעותו סך 426.10 ₪ בתחנת דלק "פז" בפסגת זאב ובשעה 14:46 שילם באמצעותו סך 497.98 ₪ בתחנת דלק "אלקוואסמה".

כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ושל הנאשמים 2 ו-3, נגרמו למתלונן חבטות בגבו ובראשו, שפשופים בחזה ובאזור הצלעות ושבר בעמוד השדרה בחוליה T-10. השלושה אף גרמו נזק לרכב המשלוחים בשווי כ-30,000 ₪.

עניינים של שני הנאשמים האחרים - ת"פ 28332-02-21

3. עניינים של שני הנאשמים האחרים נדון כאמור, בת"פ 28332-02-21 (ההליך המקורי). הם הורשעו ביום 22.12.2021 בהתאם להודאותיהם במסגרת הסדר טיעון בעבירת **חבלה בנסיבות מחמירות** (סעיפים 333 ו-335(א)(1) ו-(2) בחוק) ובעבירת **חבלה במזיד לרכב שנעברה בצוותא** (סעיפים 413 ו-29 בחוק). הנאשם 3 הורשע גם בעבירת **הפרת הוראה חוקית** (סעיף 287(א) בחוק), בשל יציאה ממעצר בית. הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב האישום באופן זהה לתיקון בעניינו של הנאשם הנדון, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש.

גזר הדין בעניינים ניתן ביום 24.3.2022. בדומה לנאשם הנדון, לשניהם לא היו הרשעות קודמות. לגבי שניהם נקבע מתחם עונש הולם בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 2 הושתו 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 3 הושתו 18 חודשי מאסר בפועל. כן הושתו עליהם עונשי מאסר מותנה והם חויבו לפצות את המתלונן בסך 15,000 ₪ (סך הכול 30,000 ₪). הנימוק העיקרי לקביעת משך המאסר היה העובדה שבשל הליך טיפולי שהנאשם 2 החל בו במשך מעצרו, המאשימה עתרה להשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל, החורג מעט ממתחם העונש שעתרה לקבוע

בעניינו. לעומת זאת, בעניין הנאשם 3 טענה כי יש להשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אלו נקבע, כי ספק אם היה מקום לחריגה ממתחם העונש בעניין הנאשם 2, אולם לא נמצא מקום להחמיר עמו מעבר למה שביקשה המאשימה. לנוכח ההקלה בעונשו ומטעמי עיקרון אחידות הענישה, עונשו של הנאשם 3 הועמד כאמור, על 18 חודשי מאסר בפועל (שם, פסקה 25).

הנאשם 2 ערער על גזר הדין, אך ערעורו נדחה ביום 16.5.2022, לאחר שבהמלצת בית המשפט חזר בו מהערעור (ע"פ 2390/22 עו"ד זעירי נ' מדינת ישראל (16.5.2022)).

הרקע לפיצול ההליכים

4. הנאשם, שהיה הנאשם 1 בהליך התנהל בהליך הנדון תוך נקיטת סחבת, לא התייצב למספר דיונים ובשל כך אף הוצא נגדו צו הבאה. כאמור לעיל, כתב האישום המתוקן בעניינו זהה לכתב האישום המתוקן בעניין הנאשמים 2 ו-3, אך הסכמתו להסדר זה ניתנה בשלב מאוחר. מטעם זה וכדי לסיים את ענינם של הנאשמים האחרים, ההליך בעניין הנאשם הנדון הופרד מענינם.

כתב האישום המקורי (ת"פ 28332-02-21), הוגש ביום 14.2.2021 נגד שלושת הנאשמים. קריאתו הייתה ביום 21.2.2022 וכבר בדיון זה היו הנאשם ואחיו, הנאשם 2, מיוצגים באמצעות בא-כוחם הנוכחי. לאחר ששניהם לא התייצבו לדיון מיום 11.4.2022, התבקש בא-כוחם להודיע אם הוא אמנם מייצג אותם וביום 18.4.2021 אישר כי הוא מייצג אותם. בדיון מיום 27.4.2021 ביקשו באי-כוח שלושת הנאשמים לדחות את הדיון, שנדחה ליום 8.6.2021. בדיון זה שוב לא התייצבו הנאשמים 1-2. בשני הדיונים הבאים (מיום 10.10.2021 ומיום 1.11.2021) שוב התבקשה דחייה של הדיון לשם מיצוי המשא ומתן עם המאשימה והדיון נקבע ליום 10.3.2021. לבקשת הנאשם 3, הדיון בעניינו הוקדם ליום 22.12.2021 לשם הצגת הסדר טיעון בעניינו. יום קודם לדיון זה ביקש גם הנאשם 2 להצטרף להסדר ובדיון זה נמסרה הודעה על הסדר הטיעון בעניין הנאשמים 2 ו-3 וכן ניתנה הכרעת הדין בענינם. מאחר שהנאשם 3 היה עצור עד תום ההליכים והנאשם 2 היה עצור בפיקוח, נדחו שתי בקשות של שירות המבחן לדחיית הגשת התסקירים לעונש לחודש יוני 2022. הטיעונים לעונש בענינם נשמעו ביום 21.3.2022 וגזר הדין ניתן ביום 24.3.2022. לאחר שערעורו של הנאשם 2 נדחה, גזר הדין בענינם הפך לחלוט בחודש מאי 2022.

עד יום 9.1.2022 לא קידם הנאשם הנדון את ענינו בשום דרך. לא ניתנה תשובתו לאישום והוא אף לא הצטרף אל הסדר הטיעון בעניין הנאשמים האחרים. לפיכך במועד זה התבקשה עמדת הצדדים בעניין אפשרות פיצול ההליך. ביום 17.1.2022 הודיעו הצדדים כי הושג הסדר טיעון אף בעניין הנאשם הנדון ולשם כך נקבע דיון ליום 20.1.2022, אך הוא לא התייצב לדיון. בשל הטענה כי הוא היה חולה, נקבע כי עליו להציג אישור רפואי, אך עד היום לא הוצג כל אישור. ביום 23.1.2022 הוחלט על פיצול ההליך בענינו של הנאשם ולשם כך נקבע דיון בענינו ביום 7.4.2022, אך גם לדיון זה הוא לא התייצב ולפיכך, לבקשת המאשימה, ניתן בענינו צו הבאה. בקשתו לביטול צו ההבאה מהנימוק ששוב היה חולה, תוך צירוף מסמך מקופת חולים, נדחתה בהחלטה מיום 9.4.2022, לנוכח התנגדות המאשימה.

בדין מיום 10.5.2022 הודיעו הצדדים על הסדר הטיעון בעניין הנאשם הנדון, אך בשל הצורך להמתין לתסקיר לעונש משירות המבחן, הטיעונים לעונש נשמעו רק ביום 27.10.2022. עוד קודם לכן, ביום 12.7.2022 הוגשה הודעה שלפיה למרות העובדה שגזר הדין בעניין שני הנאשמים האחרים הפך לחלוט, ההגנה לא הגיעה להסכמה עם המאשימה בעניין עונשו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם בן 21 ו-8 חודשים, רווק. כאמור, הוא אחיו של הנאשם 2, עודי, והוא הבן הרביעי מבין חמישה (יוער, כי בתסקיר של עודי נאמר כי במשפחה שבעה ילדים). אביו כבן 47, עובד בנגרות כשכיר ואמו כבת 39, עקרת בית. המשפחה גרה בכפר עקב. הנאשם סיים 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי במגמת חשמלאות רכב. לדבריו, היה תלמיד טוב, אך לא התמיד בהליכה אל בית הספר, מאחר שהחל לעבוד בנגריה כדי לסייע בפרנסת המשפחה. בשל תחושת החמצה הנובעת מהפסקת הלימודים, הוא שוקל להשלים את לימודי התיכון.

הנאשם תיאר קשר קרוב בין האחים ולדבריו, אביו ביטא כעס ואכזבה ממנו בשל מעורבותו בעבירה. שירות המבחן הדגיש כי הנאשם כלל לא הזכיר את העובדה שאף אחיו מעורב במעשים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בעניין האירוע הנדון טען, כי המתלונן גנב ממנו סכום כסף גדול ובכל כך הוא חש רגשות כעס ותסכול כלפיו וכלפי המערכת שלא מיצתה עמו את הדין ולכן לדבריו הנאשם, פעל כלפי המתלונן באלימות ובאימפולסיביות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע חרטה על השלכותיה של העבירה על חייו האישיים, אך ניכר כי הוא מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, הוא אף הביע רגשות נקם וכן השתמש בעיוותי חשיבה בעניין העבירה.

במסגרת צו פיקוח מעצר השתלב בנאשם בקבוצה ייעודית לעצורי בית. הוא הגיע בקביעות, אך התרשמות שירות המבחן הייתה כי התקשה להשתתף, אולם לדבריו, הוא חש שרכש כלים להתנהגות נכונה ללא מעורבות עבריינית וכן אמר כי הוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, אשר יעזור לו לקבל כלים להתמודדות עם מצבי משבר ולשם התפתחות אישית.

6. בסיכום התסקיר נאמר, כי הנאשם, צעיר הנעדר הרשעות קודמות, עובד מגיל צעיר בעבודה קבועה ומסייע בפרנסת המשפחה. שירות המבחן התרשם כי קיימים אצלו עיוותי חשיבה בעניין העבירה וכי הוא מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, מתקשה בהפעלת שיקול דעת בזמן משבר ופועל באופן אימפולסיבי. גורמי הסיכון להישנות עבירות הם חומרת העבירה והקושי של הנאשם להכיר בחומרתה ובהשלכותיה על המתלונן. גורמי הסיכון לשיקום הם גילו הצעיר, היעדר הרשעות קודמות ומוטיבציה ראשונית להשתלבות בטיפול. על יסוד כך ההערכה היא כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו בינונית ואם תישנה, מידת חומרתה אף היא בינונית.

שירות המבחן סבור כי מאסר בפועל וחשיפה ממושכת של הנאשם לגורמים עבריינים במסגרת המאסר, עלולה להגביר את גורמי הסיכון, ביחוד בשל גילו הצעיר ומאפייני אישיותו הלא מגובשים. לפיכך הומלץ להשית עליו מאסר בעבודות

שירות, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

הראיות לעונש

7. **מטעם המאשימה - הצהרת נפגע עבירה (ת/1):** בהצהרתו תיאר המתלונן את האירוע ולדבריו, לאחר שהנאשמים חבטו בו בכל גופו, הוא פונה מהמקום באמצעות אמבולנס אל בית החולים הדסה עין כרם ושם אובחנו השברים בגופו (כמתואר בכתב האישום). לדבריו, נגנבו ממנו משקפיים וכסף בסך כ-20,000 ₪, ומאז האירוע הוא נתון לאיומים מאנשים שונים ובשל כך הוא חושש לחייו ולחיי משפחתו. עוד הוסיף, כי רכב המשלוחים ששימש לעבודתו נהרס וכי בשל הנזק שנגרם לרכב ובשל החשש שאנשים יגיעו אל מקום העבודה כדי לפגוע בו, הוא פוטר ממקום עבודתו.

8. **מטעם ההגנה - הסכם סולחה (נ/1):** הסכם סולחה מיום 27.6.2022 בין הנאשם ואחיו עודי (הנאשם 2) לבין המתלונן, הקובע כי הנאשם והנאשם 2 לא ידרשו לשלם למתלונן דבר מעבר לסכום הפיצוי שנקבע בגזר הדין בעניין הנאשם 2 וזה שייקבע במסגרת גזר דינו של הנאשם הנדון.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

9. בא-כוח המאשימה טען כי נקודת המוצא לגזירת דינו של הנאשם הוא גזר הדין בעניין הנאשמים 2 ו-3, שהיו שותפים לרוב המסכת העובדתית. לפיכך בכל הנוגע לעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירת חבלה במזיד לרכב, כלל הטענות שעניינן חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו, מתחמי הענישה ההולמים ונסיבות ביצוע העבירות, זהות לקביעות בעניין שני הנאשמים האחרים. אולם נסיבותיו של הנאשם חמורות יותר, מאחר שהוא הורשע גם בעבירת שוד ובשתי עבירות הונאה בכרטיס חיוב ולכן על מתחם העונש ההולם בעניינו להיות גבוה יותר.

הערכים המוגנים שנפגעו מעבירת השוד הם כבוד האדם, חירות ושלמות הגוף והרכוש של המתלונן. בעניין נסיבות העבירה טען, כי נעברה לאחר תכנון ולאחר שהנאשם היה זה שעקב אחר המתלונן והודיע לנאשמים האחרים על הגעתו. במהלך התקיפה, הצטרף לתקיפת המתלונן תוך שימוש בנשק קר, האלה ומוט הברזל שהביא עמו. כמו כן למתלונן נגרם נזק משמעותי.

10. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שוד, הדגיש בא-כוח המאשימה כי התכנון, סוג הנשק והנזק שנגרם הם שלושת המרכיבים המשפיעים על קביעת מתחם העונש. בעניין זה הפנה אל שלושת פסקי הדין הבאים, תוך הדגשה כי הוא לכך שנסיבותיהם חמורות מהנסיבות הנדונות.

(1) ע"פ 8696/18 **מדינת ישראל נ' מני** (18.4.2019) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירות שוד, חבלה

חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הוא ארב למתלוננת שדד את תיקה ולנוכח התנגדותה פצע אותה וגרם לחתכים בפניה ובידיה, נגרמו לה נזקים קשים ואף נותרו צלקות בפניה והיא נזקקה לאשפוז ממושך. לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין 3 ל-7 שנות מאסר והושתו 50 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה למשך 10 חודשים במצטבר וכן הושתו מאסר מותנה ופיצוי בסך 15,000 ₪. ערעור המדינה התקבל תוך החמרת עונש המאסר בפועל ל-62 חודש, ללא שינוי בשאר רכיבי העונש.

(2) ע"פ 4726/16 וני נ' **מדינת ישראל** (5.7.2017) - הרשעה בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, קשר לפשע והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמים התנפלו על אישה שהלכה עם שני קטינים, תקפו אותה ואת אחד הקטינים וגנבו מהם ארנק וטלפון ואף ניסו ללא הצלחה להשתמש בכרטיס האשראי שגנבו. נקבע מתחם עונש בין 32 ל-42 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד הושתו 40 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. לכל אחד מהם גם הופעל מאסר מותנה במצטבר. הערעורים נדחו.

(3) ע"פ 3503/16 **מדינת ישראל נ' נמיר** (5.12.2016) - המשיב שדד כ-150,000 ₪ מחלפן כספים כבן 62 תוך הכאתו בראשו באמצעות אלה. נקבע מתחם עונש בין 36 ל-48 חודשי מאסר. הושתו 42 חודשי מאסר ומאסר מותנה. נקבע כי מלכתחילה היה מקום לערעור המדינה בעניין העונש, אך בשל הרשעת המשיב בעבירה נוספת והשתתפותו מאסר בעניינה, לא הוחמר עונש המאסר. עם זאת, המשיב חויב בפיצוי המתלונן בסך 150,000 ₪.

11. עמדת המאשימה היא כי בהתחשב גם במתחמי העונש שנקבעו בעניין שני השותפים, על מתחם עונש ההולם בעניינו של הנאשם להיות בין 3 ל-6 שנות מאסר.

בעניין עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש טען בא-כוח המאשימה, כי יש לשקול את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות, את גילו הצעיר ואת הודאתו. בשל אי התייצבותו לחלק מהדיונים ולנוכח התנהלותו לאורך ניהול ההליך הנדון, יש לתת משקל נמוך לנושא החיסכון בזמן השיפוטי.

בא-כוח המאשימה הפנה אל תסקיר שירות המבחן שלפיו הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, הביע רגשות נקם והשתמש בעיוותי חשיבה בהתייחסותו לעבירה. זאת אף לאחר הסולחה שנטען כי נערכה עם המתלונן. לנוכח יחסו של הנאשם אל העבירות ובשל חומרתן, טען בא-כוח המאשימה כי יש קושי להבין את המלצת שירות המבחן.

בהתאם לאמור, עמדת המאשימה היא כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ולהשית עליו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

טענות ההגנה

12. בא-כוח הנאשם טען כי בניגוד לטענת המאשימה, אין לומר כי האירוע היה מתוכנן. לטענתו, לא נאמר בכתב

האישום כי הנאשם ארב למתלונן, התחקה אחריו או חיפש אותו. לטענתו, המפגש עם המתלונן היה אקראי ואז האירוע הסתבך. האירוע התרחש לפני כתשעה-עשר חודש ומאז היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים. עוד טען, כי ברור שמעשה האלימות היה פסול, אך דובר באירוע נקודתי, שאינו מאפיין את הנאשם, שאף אין לחובתו הרשעות קודמות. בא-כוח הנאשם הוסיף, כי לפי טענת הנאשם, המתלונן גנב ממנו כסף והשתמש בכרטיס האשראי שלו ובכך סיבך אותו ולטענתו, אף מתנהלים נגדו הליכי הוצאה לפועל. עוד טען בא-כוח הנאשם, כי כמקובל בסביבתם, תחילה נעשה ניסיון לפתור את המחלוקות הכספיות בין המשפחות.

יודגש כבר עתה, כי לא נמצא כל מקום להידרש אל טענה מבין הטענות העובדתיות שהעלה בא-כוח הנאשם במסגרת טענותיו לעונש. מדובר בעובדות החורגות באופן מובהק מעובדות כתב האישום, כאמור בכתב האישום - שבעובדותיו הודה הנאשם - המתלונן מכחיש את הדברים ומכל מקום, לא הוצג דבר התומך בטענה מהטענות העובדתיות האמורות. לכל אלו יש להוסיף את המובן מאליו, כי הדרך לפתרון סכסוך כספי אינה מעשה אלימות חמור.

13. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת טען בא-כוח הנאשם, כי פסקי הדין שאליהם הפנתה המאשימה עוסקים בנסיבות חמורות באופן משמעותי, מאחר שדובר בנאשמים שלחובתם הרשעות קודמות ועונשי מאסר מותנים בני הפעלה. בעניין עבירת השוד, הפנה אל שני פסקי הדין הבאים.

(1) ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה** (13.8.2013) - המשיב הורשע על-פי הודאתו בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות, ושידול להטרדת עד. בעניין עבירת השוד נקבע מתחם עונש בין 6 חודשי עבודות שירות ל-50 חודשי מאסר בפועל. משיקולי שיקום, הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן למשך 18 חודש ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

(2) ת"פ (מחוזי מרכז) 50148-03-19 **מדינת ישראל נ' גבטה** (9.9.2021) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל. לאחר שנמצא כי משיקולי שיקום יש לחרוג לקולה ממתחם העונש, הושתו עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי לנפגע בסך 3,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

14. בעניין עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפנה בא-כוח הנאשם אל ששת פסקי הדין הבאים.

(1) ת"פ (מחוזי ירושלים) 30054-08-19 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (8.8.2022) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו לאחר שמיעת רוב הראיות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בשל הליך השיקום המשמעותי, נקבע כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ולפיכך הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלונן בסך 7,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

(2) ת"פ (מחוזי ירושלים) 42280-09-20 **מדינת ישראל נ' רוימי** (20.7.2022) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם עונש בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בשל הליך השיקום

המשמעות, נקבע כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ולכן הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי למתלון בסך 20,000 ₪ וצו מבחן לשנה.

(3) ע"פ 1855/20 **חמאד נ' מדינת ישראל** (4.11.2020); ת"פ (מחוזי ירושלים) 60043-05-18 **מדינת ישראל חמאד** (26.1.2020) - הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהיכה את המתלון באמצעות חפץ וגרם לו לחתך בקרקפת ולדימום תוך מוחי. הוא נעדר הרשעות קודמות, נשוי, אב לבת ואשתו הייתה בהיריון. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלון בסך 40,000 ₪. הערעור התקבל, כך שעונש המאסר הומר לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

(4) ע"פ 5014/19 **חשים נ' מדינת ישראל** (28.12.2020) - אין פירוט של העובדות, אך בהתחשב בגילו המבוגר של הנאשם ובתקופת מעצר הבית הממושכת הרחק מביתו, עונש המאסר למשך 7 חודשים הומר ב-9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

(5) ע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.2018) - הרשעה על-פי הודאה בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהמדינה תעתור לעונש בן 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. נקבע מתחם עונש בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלון בסך 5,000 ₪. בשל הליך השיקום המשמעותי, ערעורו התקבל במובן זה שחלף עונש המאסר, הושתו 6 חודשי עבודות שירות.

(6) ת"פ (מחוזי ירושלים) 40292-06-18 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (5.4.2021) - הנאשמים הורשעו על-פי הודאותיהם בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהכו את מתלון בפניו וחתכו אותו באמצעות חפץ חד. נגרם לו חתך בפנים ושבר באף. הנאשם 1 כבן 52, נשוי, נעדר הרשעות קודמות. הנאשם 2 כבן 31 נשוי ולחובות הרשעות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 9 ל-18 חודשי מאסר. בשל נסיבותיהם החריגות הושתו על שניהם 8 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. בעניין הנאשם 1 ניתן גם צו מבחן.

15. בא-כוח הנאשם טען כי על מתחם העונש להיות בין מאסר בעבודות שירות, גם אם למשך 9 חודשים, לבין לכל היותר 24 חודשי מאסר בפועל. בעניין מיקום העונש בתוך המתחם טען כי יש לשקול את גילו הצעיר של הנאשם במועד העבירה ואת עמדת הפסיקה, שלפיה בעת קביעת עונשו של נאשם צעיר, יש להתחשב בחוסר הבשלות בגיל זה ולעניין זה הפנה אל עניין ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.2013).

בעניין נסיבותיו של הנאשם הפנה בא-כוחו אל התסקיר לעונש בעניינו ובכלל זה לכך שמגיל צעיר העדיף את טובת משפחתו וכי אף נשר מהלימודים כדי לסייע בפרנסתה וכי הדבר אף הותיר אצלו תחושת החמצה. כן הפנה לכך שהנאשם הודה ומתחרט על המעשה ולטענתו (בניגוד לאמור בתסקיר), שירות המבחן התרשם מהאמפתיה שלו כלפי המתלון. כמו כן, מאז שוחרר מהמעצר, היה הנאשם במעצר בפיקוח ועתה הוא במעצר בית לילי. הוא השתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית, נתרם מכך וכן רכש כלים להתמודדות עם מצבי סיכון וכי רמת הסיכון הנשקפת ממנו,

בינונית. עוד הפנה אל המלצת שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל על הנאשם, העלול לחשוף אותו לסביבה עבריינית. לפיכך וכדי לאפשר את המשך ההליך הטיפולי, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

16. בא-כוח הנאשם טען כי תצהיר נפגע העבירה מטעם המתלונן הוא מלפני כשבעה חודשים וכי אינו מעודכן בעניין מצבו הבריאותי כיום ואף הסולחה אינה נזכרת בו. עוד טען - בלי לתמוך זאת בדבר - כי המתלונן שלח אל הנאשם דברי איומים. בעניין הטענה להתמשכות ההליכים טען, כי הדיונים שנדחו, נדחו מטעמים מוצדקים. בין השאר, בשל כך שלא נמסר לנאשמים כל חומר החקירה, נוהל משא ומתן ובאחד הדיונים היעדרות הנאשם הייתה מפאת מחלה.

לטענת בא-כוח הנאשם, על עונשו של הנאשם להיקבע בתחתית מתחם העונש וכי יש להשית עליו ענישה שיקומית, כגון, עבודות שירות בהיקף מינימאלי, לצד שילובו בהליך שיקומי.

דברי הנאשם

17. הנאשם אמר שהוא מצטער ומקווה ש"יצא מכל הדבר הזה". הוא למד מהטעות ומצטער על כל מה שעשה.

דין והכרעה

הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם

18. הערכים הנפגעים מעבירת **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות** הם הזכות לשלמות הגוף והנפש, לביטחון אישי ולכבוד. לא אחת הודגשה החומרה הרבה הנעוצה בעבירות אלימות בכלל ובאופן מיוחד עת נעברו על רקע ניסיון ליישב סכסוך או מחלוקת במעשה אלימות. כן הודגש הצורך בהרתעה מפני עבירות אלו באמצעות החמרה בענישה, אשר תעביר מסר ברור בדבר סלידה מאלומות וכן כי זו אינה דרך לפתרון בעיות. כך בין השאר נאמר, כי **"נוהגם של מיקצת אנשים ליישב חילוקי-דעות ביניהם במוטות ברזל, בקרשים ובסכינים, נוהג מגונה הוא. ראוי הוא לתגובה קשה של בתי-המשפט"** (ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל (28.4.1998), כבוד השופט מ' חשין (להלן - **עניין סובחי**)). בדומה נאמר, כי **"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו (...)** וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתתפות עוברים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה" (ע"פ 759/16 ג'ברין נ' מדינת ישראל (13.6.2016), כבוד השופט (כתוארה אז) א' חיות, פסקה 9 (להלן - **עניין ג'בראין**)). כן ראו, ע"פ 3799/14 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.8.2015), כבוד השופט מ' מזוז, פסקה 19).

19. עבירת **חבלה במזיד לרכב** נועדה להגן על קניינו של הזולת ולא אחת, כבמקרה הנדון, אף על מקור פרנסתו.

חומרתה של עבירה זו, שעונשה חמש שנות מאסר, נלמדת מהעונש הקבוע לצדה, המחמיר יחסית לעבירות רכוש אחרות. אף שעניינה של עבירה זו הוא נזק לרכוש, ישנן נסיבות שבהן היא אף תיחשב לעבירת אלימות. כך למשל, לעניין הפעלת מאסר מותנה שהוחל על עבירות אלימות, מאחר ש"גם אלימות נגד רכוש אלימות היא" (רע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.9.2012), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה יא. ראו גם פסקה יב).

20. הערכים החברתיים שעליהם באה להגן עבירת שוד, הנפגעים מעבירה זו הם "כבודם, חירותם ורכושם של המתלוננים - קורבנות העברה וביטחונם של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו, ולהלך ברחובות ללא חשש" (ע"פ 1127/13 גברזני נ' מדינת ישראל (15.1.2014), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 30. ראו גם: ע"פ 3027/13 דהוקרקר נ' מדינת ישראל (4.12.2013), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 8). מדובר בעברה הנעברת לשם השגת רווח תוך נקיטת אלימות ופגיעה בסדר הציבורי. הערכים הנפגעים מעבירת שוד הם אפוא, בטחון הציבור, הזכות לשלמות הגוף והנפש, לביטחון אישי ולכבוד וכאמור, אף הסדר הציבורי. לנוכח חומרתה נקבע לא אחת, כי עבירה זו מחייבת השתת מאסר בפועל. "חומרתם של המעשים... היא רבה. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד ועל הצורך להחמיר בעונשו של מי שמבקש להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכו כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו" (ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל (9.3.2017), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9. ראו גם, ע"פ 8660/10 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2011), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה ט)

21. בהתחשב בנסיבות שבהן נעברו העבירות ובתוצאותיהן ובכך שהנאשם אף נהנה מפירותיהן, עת עבר את עבירות ההונאה בכרטיסי חיוב, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

22. נוסף לפסקי הדין שאליהם הפנו באי-כוח הצדדים, ראיתי לנכון להפנות אל חלק מפסקי הדין בעניין עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אשר מדיניות הענישה המשתקפת מהם נשקלה במסגרת גזר דינם של שני הנאשמים הנוספים, כלהלן.

(1) ע"פ 759/16 ג'ברין נ' מדינת ישראל (13.6.2016) - המערער כבן 40, נעדר הרשעות קודמות, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הוא הכה את המתלונן באמצעות חפץ חד וגרם לשבר באפו. נקבע מתחם עונש בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בהתחשב באורח חייו הנורמטיבי ובתסקיר החיובי, הושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

(2) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 1050-09-20 מדינת ישראל נ' מלינובסקי (17.11.2020) - המשיב, שלחובתו הרשעות קודמות, הורשע בעבירת חבלה חמורה, בכך שהלם באגרוף בפניו של המתלונן וגרם לו שבר בלסת. בית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודש והושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 6,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. ערעור המדינה התקבל, תוך קביעת מתחם עונש בין 16 ל-32 חודשי מאסר והחמרת

עונש המאסר בפועל, בלי למצות, ל-24 חודש.

(3) ע"פ 8462/15 אבו ראס נ' מדינת ישראל (30.11.2016) (ערעור וערעור שכנגד) - ארבעה נאשמים הואשמו במספר עבירות רב בשלושה פרטי אישום. במסגרת האישום הראשון הורשעו בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בקשר להכאת המתלונן בכל חלקי גופו, תוך הסבת נזקים חמורים. לגבי אישום זה נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשי מאסר. בבית המשפט העליון הוחמר מתחם העונש ונקבע בין 24 ל-48 חודש ואף עונש המאסר בפועל הוחמר ל-30 חודש.

(4) ת"פ (מחוזי חיפה) 17941-11-18 מדינת ישראל נ' נגאר (6.7.2020) - הנאשם, צעיר כבן 25, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שזרק אבן אל פניו של המתלונן וגרם לו שבר בארובת העין ובעצמות האף. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-40 חודשי מאסר. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

23. בעניין עבירת השוד, נבחנו בין השאר, גם פסקי הדין הבאים:

(1) ת"פ (מחוזי ירושלים) 49871-03-12 מדינת ישראל נ' זיני (25.4.2013) - דובר בשוד חנות תכשיטים לאחר תכנון מוקדם, תוך שימוש בגז פלפל, תקיפת המתלונן וחניקתו. למתלונן נגרמו חבלות וכן נשדדו ממנו כסף, תכשיטים בשווי כ-28,000 ₪ ומכשיר טלפון. נקבע מתחם עונש בין 3 ל-6 שנות מאסר. על הנאשם 1, שלחובתו הרשעות קודמות, הושתו 4 שנות מאסר ועל הנאשם 2 שלחובתו הרשעה בהיעדרות משירות, הושתו 3 שנות מאסר. על שניהם הושתו גם עונשי מאסר מותנה וכל אחד מהם חויב בפיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪.

(2) ע"פ 5368/14 אברהם נ' מדינת ישראל (3.9.2014) - המערער ואחר שדדו עובד תחנת דלק באמצעות אקדח דמה וחבטו בראשו. נקבע מתחם עונש בין 3 ל-5 שנות מאסר. למערער הרשעות קודמות. הושתו 3.5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪.

(3) ע"פ 1114/15 גנאים נ' מדינת ישראל (16.11.2015) - אדם אחר והמערער, הנעדר הרשעות קודמות, שדדו מכולת ולשם כך הצטיידו בכפפות ובאקדח דמה שבאמצעותו שדדו כסף, מכשיר DVD ומסמכים. נקבע מתחם עונש בין 18 חודש ל-5 שנות מאסר. הושתו 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

(4) ע"פ 1127/13 גברזג'י נ' מדינת ישראל (15.1.2014) - המערער הורשע בעבירת שוד לאחר ניהול הוכחות. במהלכו נחבל המתלונן ממכות אגרופ ונגנב ממנו תיקו שבו היו ארנק, טלפון נייד וטאבלט. נקבע מתחם עונש בין 3 ל-6 שנות מאסר והושתו 4 שנות מאסר ומאסר מותנה. הערעור התקבל בחלקו תוך העמדת מתחם העונש על 34-46 חודשי מאסר והפחתת המאסר ל-36 חודש.

הנסיבות הקשורות בעבירה

24. הנסיבות הקשורות במעשה העבירה אשר נשקלו, הן אלו: **ראשית**, דובר באירוע אלים וברוטלי שבמהלכו הנאשם ושני הנאשמים האחרים תקפו את המתלונן באמצעות אלה ומוט ואף גרמו נזק לרכושו. האירוע התרחש בצוהרי היום ולאחר תכנון מוקדם, גם אם תוכנן רק זמן קצר קודם לאירוע, לאחר שהנאשם עקב אחר המתלונן וקרא לשני הנאשמים האחרים להצטרף אליו והשלושה הגיעו מצוידים באלות ובמוט ברזל והיכו באמצעותם את המתלונן; **שנית**, ניתן משקל לנזק החמור שהנאשם ושני שותפיו הסבו למתלונן, אשר כלל נזק פיזי חמור, נזק לרכוש ונזק לפרנסתו. שכן כמתואר, בשל הנזק החמור שהסבו הנאשם ושני האחרים לרכב המשלוחים, המתלונן פוטר מעבודתו. כן נשקלה העובדה שהנזקים שנגרמו היו צפויים וכי אף עלולים היו להיגרם נזקים חמורים יותר; **שלישית**, לא נמצא מקום לשקילת טענת הנאשם כי הרקע למעשיו הוא הסכסוך הכספי הנטען. לא רק שכאמור, המתלונן הכחיש טענות אלו, אלא שאין צריך לומר כי אף סכסוך כנטען, אינו מצדיק את האלימות הקשה שנקטו הנאשם ושני האחרים ואת הנזקים שהסבו למתלונן; **רביעית**, מעשיו הנאשם אף היו חמורים מאלו של שני שותפיו, מאחר שהוא אף שדד את כספו של המתלונן, בסך 19,300 ₪, נטל את ארנקו שבו היו תעודת זהות, רישיון נהיגה וכרטיסי אשראי. מעבר לחומרה הנעוצה בנטילת תעודת הזהות ורישיון הנהיגה, ישנה חומרה יתירה בעצם העובדה שהנאשם השתמש פעמיים בכרטיס האשראי של המתלונן; **חמישית**, כל השלושה ובהם הנאשם היו בגירים. כך שחזקה על הנאשם שהבין היטב את משמעות מעשיו החמורים, אשר כללו גם פגיעה במתלונן וגם ברכב המשלוחים ששימש מקור פרנסת המתלונן ואף חזקה שהבין את הפסול במעשיו. ממילא הוא יכול היה להימנע מהם; **ששית**, עבירת חבלה חמורה שעבר הנאשם עם שני שותפיו, הנאשמים 2 ו-3, נעברה בנסיבות מחמירות אשר נבעו מכך שהם חבלו במתלונן תוך שימוש בנשק קר, מכך ששלושה תקפו אותו ומכך שהם אותו את המתלונן חסר אונים, בהיותו אחד מול שלושה. לעניין זה אף אין חשיבות לשאלת חלקו של כל אחד מהשלוש. כדברי כבוד השופט מ' חשין בעניין **סובחי**:

"שניים ראו איש את מעשי רעהו: עלי ראה את מעשי המערער בגופו של המתלונן, המערער ראה את עלי חובט במתלונן בסכין, ונתקיים בהם הפסוק (זו הפעם - לרעה): 'איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק' (ישעיהו מא ב). זה במקל וזה בסכין, השניים בצוותא-חדא חבלו במתלונן עד שכרע והובהל לבית-החולים. השותפות בין המערער לבין עלי היתה, אמנם, 'שותפות ספונטנית', ואולם גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועושה היא עבריינים למבצעים-בצוותא... שותפות ספונטנית זו נוצרה שעה שהמערער ועלי הפליאו חבלותיהם במתלונן, בנסיבות בהן כל אחד מן השניים היה מודע למעשי האחר. מודעות זו של כל אחד מן השניים למעשי זולתו, שעה שהשניים פעלו למטרה אחת, עשתה אותם מבצעים בצוותא, וממילא נתחייב כל אחד מהם במעשי האחר".

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

25. מתחם העונש נקבע בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירות, בכך שפגיעתם הייתה במידה בינונית-גבוהה, בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברו העבירות, כפי שאלו פורטו לעיל. כמו ניתן משקל למתחם העונש שנקבע במסגרת גזר הדין בהליך המקורי בעניין שני הנאשמים האחרים, אשר בשונה מהנאשם

הנדון, לא הורשעו בעבירות שוד ובעבירות הונאה בכרטיסי חיוב, ולגביהם נקבע מתחם עונש בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לכך, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא **בין 28 ל-58 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת עונשו של הנאשם

נסיבותיו של הנאשם שאינן קשורות במעשי העבירות

26. לזכות הנאשם נשקלת בחירתו להודות במעשים ובכך לחסוך מהמתלונן את הצורך להעיד בבית המשפט וכן ניתן משקל להכרתו באחריותו למעשים. עם זאת, כטענת בא-כוח המאשימה, לחסכון בזמן השיפוט ניתן משקל מועט מאד, אם בכלל, וזאת בשל התמשכות ההליכים בעטייה של התנהלות הנאשם, כמפורט לעיל ובכלל זה, אי התייצבותו למספר דיונים עד אשר ניתן נגדו צו הבאה ואף פוצל ההליך בעניינו. בנסיבות אלו קשה לומר כי הנאשם חסך זמן שיפוטי

נשקלו גם גילו הצעיר של הנאשם, שהיה כבן 20 במועד העבירות והיום הוא בן 21 ו-8 חודשים, וכן נשקלו העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות, טענתו כי נשירתו מהלימודים על רקע רצונו לסייע בפרנסת המשפחה. כן ניתן משקל לכך שהנאשם שהה במעצר בפיקוח ועד עתה הוא במעצר בית לילי. אף ניתן משקל לכך שעד מעצרו עבד ונראה כי ניהל אורח חיים נורמטיבי.

כמו כן, ניתן משקל להתרשמות שירות המבחן, כי חרטת הנאשם נובעת בעיקר מהשלכות העבירות על חייו האישיים, כי הוא מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן, כי הוא אף הביע רגשות נקם וכן השתמש בעיוותי חשיבה בכל הנוגע לעבירות.

שיקולים נוספים

27. בא-כוח הנאשם העניק משקל רב ל'**סולחה**' שנערכה בין משפחת הנאשם למשפחת המתלונן. אכן, עריכת סולחה והשכנת שלום הם ללא ספק צעדים חשובים ומבורכים, אך משקלם בעניין קביעת העונש מועט, אם בכלל. לא אחת נקבע כי הליך 'סולחה' הוא בגדר כלי לבר-משפטי שמטרתו פיוס בין הנצים, אך משקלו לעניין קביעת העונש מוגבל ומועט (ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 22-21. ראו סקירה נרחבת של הפסיקה והספרות בעניין הסכמי סולחה בע"פ 6496/21 **ריאן נ' מדינת ישראל** (20.12.2021), כבוד השופט ג' קרא, פסקאות 13-15)). כך בייחוד מעת שנקבע במסגרת הסכם הסולחה כי הנאשם ישלם למתלונן את סכום הפיצוי שייקבע בית המשפט.

28. שיקול נוסף שנשקל הוא העונש שהושת על שני הנאשמים האחרים. כידוע, "... עיקרון אחדות הענישה... הוא עיקרון יסודי בשיטתנו המשפטית. לפי עיקרון זה, במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים (...). כך במיוחד כאשר מדובר

בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, אז מקבל עיקרון זה משנה תוקף (ההדגשה אינה במקור) (ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 11 והפסיקה שם. כן ראו: ע"פ 3065/15 חסין נ' מדינת ישראל (26.6.2016), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 11; ע"פ 5236/05 עמאשה נ' מדינת ישראל (4.3.2009), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 24). אלמלא המשקל שניתן לעונשיהם של שני האחרים, שנקבעו מנימוקי גזר הדין בעניינם, לא מן הנמנע כי עונשו של הנאשם היה חמור מזה שייקבע להלן.

29. המלצת שירות המבחן כמובן נבחנה, אך לא נמצאה הצדקה לאמצה. לא רק שאילו אומצה היה בכך משום פגיעה בעיקרון אחדות הענישה, המחייב כי עונשו של הנאשם יעמוד ביחס סביר לעונשיהם של הנאשמים האחרים, אלא שבנסיבות הנדונות לא נמצאה הצדקה להסתפק רק בעבודות שירות. אף אין מדובר בנאשם שעבר הליך שיקום או המצוי בעיצומו (בדומה לנסיבות שנדונו בפסקי הדין שאליהם הפנה בא-כוח הנאשם). מכל מקום, **"כפי שנקבע לא אחת, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הראוי. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, וכוללת התייחסות למכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים, בהכרח, על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן"** (רע"פ 638/18 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018), כבוד השופט א' שוהם, פסקה 13 ופסקי הדין המובאים שם).

גזירת העונש המתאים לנאשם

30. איזון כל השיקולים שנדונו ושקילת עמדותיהם של המאשימה ושל בא-כוח הנאשם, מוביל לכך שיש להעמיד את עונשו של שני הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

לצד זה יושת גם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסכום זהה לזה שנקבע בעניין הנאשמים האחרים, אשר נקבע תוך מתן משקל לכלל הנזקים שהנאשם ושני הנאשמים האחרים הסבו למתלונן, כאמור בהצהרת הנפגע. מאחר שהנזקים שגרם הנאשם הנדון עולים על אלו שגרמו שני האחרים, סכום הפיצוי שיהיה עליו לשלם יהיה מעט גבוה יותר.

גזר הדין - סיכום

31. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים שלהלן.

א. מאסר בפועל למשך **עשרים ושמונה חודש**, בניכוי ימי מעצרו מיום 8.2.2021 עד יום 31.3.2021. במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך **שישה חודשים**. הנאשם יישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך **שלושה חודשים**. הנאשם יישא עונש אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת הונאה בכרטיסי חיוב או ניסיון לעבור עבירה מעבירות אלו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 18,000 ₪. הנאשם 2 רשאי לשלם את הפיצוי ב-18 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2023.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר ניצן, ביום 6.12.2022 עד השעה 10:00, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון ועותק מגזר-הדין.

על הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר (טלפונים: 08-9787377/36; פקס' 08-9193314; דוא"ל: MaasarN@ips.gov.il). כמו כן, עליו להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציווד שניתן להביא בעת ההתייצבות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, כ"ב במרחשוון התשפ"ג, 16 בנובמבר 2022, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**